dosarul nr.2-535/2025 /2-25033006-38-2-13032025/

H O T Ă R Î R E

în numele Legii

14 mai 2025 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central

Instanța de judecată în componența:

Preşedintele şedinţei, judecător Alexandra Romanaș

Grefier Doina Cotruță

Cu participarea: reclamantei Adam Elena, născută la *****, domiciliată în ***** str. *****, IDNP *****;

reprezentantul reclamantei, avocatul Băgu Dinu împuternicit în baza mandatului nr. 2017385 din 19.09.2024,

reprezentantul pârâtului, avocatul Godoroja Irina împuternicită în baza mandatului nr. 1899184 din 01.04.2025,

În lipsa: Pârâtului Railean Alexandru, născut la *****, IDNP *****, domiciliat ***** sat. *****,

intervenientului accesoriu Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica *****,

Procedura de citare legală a fost îndeplinită.

Examinînd în şedinţă de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta Adam Elena împotriva

pârâtului Railean Alexandru, intervenient accesoriu Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, ***** privind decăderea din drepturile părintești în privința copilului minor ***** născut la data de *****.

A c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces,

La data de 13 martie 2025, avocatul Băgu Dinu a depus în interesele reclamantei Adam Elena cerere de chemare în judecată împotriva pârâtului Railean Alexandru și intervenient accesoriu Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, ***** cu privire decăderea din drepturile părintești în privința copilului minor ***** născut la data de *****.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 05.06.2015 s-a căsătorit cu pârâtul Railean Alexandru, iar la data de 01.08.2015 s-a născut fiul *****.

Prin hotărârea din 13.03.2017 susține că, a fost admisă acțiunea lui Railean Elena și prin urmare a fost desfăcută căsătoria încheiată între Railean Elena și Railean Alexandru, înregistrată la data de 05.06..2005 la OSC sectorul Botanica *****, sub nr. 436.

Mai indică că a dispus că după divorț domiciliul copilului minor ***** născut la data de ***** să fie stabilit cu mama Railean Elena.

La data de 31 iulie 2020 reclamanta Railean Elena s-a căsătorit, astfel la moment numele de familie este Adam.

Mai indică reclamanta că prin Hotărârea instanței de judecată din 29.11.2017 a fost admisă parțial acțiunea lui Railean Elena și s-a dispus încasarea de la Railean Alexandru în beneficiul lui Railean Elena pensia pentru întreținerea copilului minor ***** născut la data de ***** în sumă bănească fixă de câte 1500 lei lunar începând cu data depunerii cererii până la majoratul copilului.

Menționează reclamanta că prin Decizia 63/2 din data de 30.10.2019 a fost stabilit de către Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica graficul de întrevedere a copilului, pe care pârâtul nu-l respectă, nu dorește să comunice cu fiul lui.

Mai indică reclamanta că deși pârâtul este obligat să achite pensia

pentru întreținerea copilului minor, acesta se eschivează de la achitarea pensiei, astfel la moment datoria constituie suma de 28 950 lei.

Indică reclamanta că fiul ***** nu-l cunoaște pe tatăl său biologic, iar ea împreună cu actualul ei soț au grijă ca fiului să nu-i lipsească nimic.

Solicită reclamanta, admiterea cererii, decăderea din drepturi părintești a pârâtului Railean Alexandru asupra copilului minor ***** născut la data de *****.

Prin referința depusă de reprezentantul intervenientului accesoriu, Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, *****, autoritatea tutelară a indicat că condițiile de trai ale reclamantei sînt foarte bune, copilul are odaia amenajată, iar tatăl bilologic nu contribuie la întreținerea acestuia, de familie are grijă actualul soț al reclamantei. Astfel consideră că acționând în interesul suprem al copilului este rațional și întemeiată cerința de decădere din drepturile părintești a lui Railean Alexandru, față de copilul *****.

Totodată, a solicitat examinarea litigiului în lipsa reprezentantului autorității tutelare (f. d. 38)

În ședința de judecată, reclamanta Adam Elena și reprezentantul acesteia, avocatul Băgu Dinu au susținut cererea și au solicitat admiterea acesteia în sensul formulat.

Reprezentantul pârâtului, avocatul Godoroja Irina prin referința înaintată și susținută în cadrul ședinței de judecată a indicat că pârâtul nu este de-acord cu cererea înaintată referitor la decăderea din drepturile părintești. A mai indicat că o perioadă nu a achitat pensia de întreținere deoarece a fost grav bolnav, iar din 02.12.2024 a fost angajat în câmpul muncii, acest fapt a fost adus la cunoștința executorului judecătoresc și își va onora obligațiile de plată. Mai susține că printr-o declarație a fost de-acord ca să-i fie schimbat numele de familie al copilului, însă cu decăderea din drepturile părintești nu este de-acord și solicită ca cererea de chemare în judecată înaintată de Adam Elena să fie respinsă ca neîntemeiată.

Aprecierea instanţei,

Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, apreciind în conformitate cu art. 130 Cod de procedură civilă, probele administrate, instanța de judecată ajunge la concluzia că cererea de chemare în judecată

depusă de Adam Elena împotriva pârâtului Railean Alexandru, intervenient accesoriu Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, ***** privind decăderea din drepturile părinteşti în privinţa copilului minor ***** născut la data de *****, urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

Potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) același cod, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.

Articolul 6 Cod procedură civilă statuează, că instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Conform dispozițiilor art. 118 Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. (…….) Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sînt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la pretențiile şi obiecțiile părților şi ale altor participanți la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Art. 130 al Cod de procedură civilă, prevede că instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege, astfel încît fiecare probă apreciindu-se de instanță privitor la pertinența,

admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficientă pentru soluționarea pricinii.

În conformitate cu dispozițiile art. 239 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărîrea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

Conform prevederilor art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, la deliberarea hotărîrii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admisibilitatea acțiunii, iar în conformitate cu exigențele alineatului (3) același articol, instanța judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant și în numele legii, în corespundere cu prevederile art. 241 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În fapt,

În cadrul examinării cauzei civile, s-a stabilit cu certitudine că părinții copilului minor ***** născut la data de ***** (f. d. 12) sînt Adam Elena și Railean Alexandru.

S-a stabilit că, la data de 05.06.2015 reclamanta s-a căsătorit cu pîrîtul Railean Alexandru, iar la data de 01.08.2015 s-a născut fiul *****. Prin hotărârea din 13.03.2017 a fost admisă acțiunea lui Railean Elena și prin urmare a fost desfăcută căsătoria încheiată între Railean Elena și Railean Alexandru, înregistrată la data de 05.06..2005 la OSC sectorul Botanica *****, sub nr. 436. S-a dispus că după divorț domiciliul copilului minor ***** născut la data de ***** să fie stabilit cu mama Railean Elena.

La data de 31 iulie 2020 reclamanta Railean Elena s-a căsătorit, astfel la moment numele de familie este Adam.

Prin Hotărârea din 29.11.2017 a fost admisă parțial acțiunea lui Railean Elena și s-a dispus încasarea de la Railean Alexandru în beneficiul lui Railean Elena pensia pentru întreținerea copilului minor ***** născut la

data de ***** în sumă bănească fixă de cîte 1500 lei lunar începând cu data depunerii cererii până la majoratul copilului, la moment datoria constituie suma de 28 950 lei.

În speță, ca temei de decădere din drepturile părintești, reclamanta invocă că Railean Alexandru, se eschivează de la plata pensiei de întreținere a copilului minor și că nu manifestă nici un interes în susținerea financiară a copilului său, este o persoană iresponsabilă.

În drept,

Conform art. 67 Codul familiei**,** părinții pot fi decăzuți din drepturile părinteşti dacă: a) se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere; b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituţie curativă, educativă, dintr-o instituţie de asistenţă socială sau alta similară; c) fac abuz de drepturile părinteşti; d) se comportă cu cruzime faţă de copil, aplicînd violenţa fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului; e) prin comportare amorală, influenţează negativ asupra copilului; f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie; g) au săvîrşit infracţiuni premeditate contra vieţii şi sănătăţii copiilor sau a soţului; precum şi h) în alte cazuri cînd aceasta o cer interesele copilului.

În acest sens, instanța reține și jurisprudența CtEDO în cauzele privind decăderea din drepturile părintești, examinarea elementelor care servesc cele mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanţă fundamentală (cauza Johansen împotriva Norvegiei, hotărîrea din 07.08.1996, Culegerea 1996-III, paragraful 64), interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial şi că doar un compartiment deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părinteşti în interesul superior al copilului (cauza Gnahore împotriva Franţei, nr.40.03/98, paragraful 59, CEDO 2000- IX şi Johansen citată anterior, paragraful 78).

Totodată, CEDO subliniază totuşi că acest interes prezintă un dublu aspect (cauza Gnahore, menţionată mai sus, paragraful 59): pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluţie într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să menţină legăturile acestora cu familia, cu excepţia cazului în care aceasta

s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale (cauza Maumousseau şi Washington împotriva Franţei, nr.39.388/05, paragraful 67).

În jurisprudenţa sa, Curtea Europeană a menţionat că măsurile ce implică decăderea din drepturile părinteşti ar trebui să fie aplicate numai în circumstanţe excepţionale şi pot fi justificate, doar dacă sunt motivate de o cerinţă imperativă, care se referă la interesele copilului. Pentru identificarea interesului superior al copilului, într-un caz particular, trebuie să se ţină cont de două aspecte: în primul rînd, este în interesul suprem al copilului ca legăturile sale cu familia să fie păstrate, cu excepţia cazurilor, în care familia s-a dovedit a fi extrem de nepotrivită; şi, în al doilea rînd, este în interesul superior al copilului ca acesta să se dezvolte într-un mediu sigur şi liniştit.

Prin urmare, instanța de judecată acceptă că, pârâtul la momentul adresării acțiunii în instanța de judecată, înregistra o restanță la plata pensiei de întreținere a copilului său minor.

Mai mult, instanța de judecată va menționa că în cazul în care, părintele înregistrează restanțe la plata pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor, urmează ca la caz, aplicarea legislației în vigoare care reglementează un șir de pârghii legale de curmare a acestei inacțiuni.

Instanța de judecată menționează că eschivarea de la exercitarea obligaţiilor părinteşti include acţiunile sau inacţiunile sistematice ale părinţilor care pun în pericol sănătatea fizică şi psihică a copilului, dezvoltarea lui morală, asigurarea condiţiilor de trai şi materiale, ce primejduiesc învăţătura şi instruirea copilului.

Apreciind speța sub aspectele invocate, se reține că sancțiunea decăderii din drepturile părintești poate fi aplicată față de părinții care, din culpă gravă, nu-şi îndeplinesc obligațiunile față de copii sau fac abuz de drepturile părintești.

Astfel, instanța stabilește că reclamantul nu a prezentat probe suficiente și pertinente, conform art. 67 Codul familiei, care ar confirma că pîrîtul s-a eschivat de la educarea copilului și de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, face abuz de drepturile părinteşti, ori un alt comportament, prevăzut de lege, care ar constitui temei pentru decăderea din drepturile părintești.

Pentru decăderea din drepturile părinteşti pe motivul eschivării de la plata pensiei de întreţinere precum și în alte cazuri, este necesară existenţa unor probe pertinente care ar demonstra cu certitudine că părintele se eschivează cu rea-credinţă, inclusiv cu viclenie, de la plata pensiei de întreţinere.

Decăderea din drepturile părinteşti este cea mai gravă sancţiune din dreptul familiei ce se poate aplica unui părinte pentru greșeli de o gravitate deosebită în exercitarea drepturilor sau îndeplinirea îndatoririlor părinteşti cu privire la persoana copiilor minori.

La acest capitol instanța reține, că familia este o instituție protejată de art. 8 din Convenția europeană pentru protecția drepturilor omului.

Conform art. 9 din Convenţia cu privire la drepturile copilului statele părţi vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinţii săi împotriva voinţei acestora, exceptînd situaţia în care autorităţile competente decid, sub rezerva revizuirii judiciare şi cu respectarea legilor şi a procedurilor aplicabile, că această separare este în interesul suprem al copilului. O astfel de decizie poate deveni necesară în cazuri particulare cum ar fi, de exemplu, în cazul copiilor maltrataţi sau neglijați de părinţi sau în cazul în care părinţii trăiesc separat şi se impune luarea unei hotărîri cu privire la locul de reşedinţă a copilului.

Statele părţi vor respecta dreptul copilului care a fost separat de ambii părinţi sau de unul dintre ei de a întreține relaţii personale şi contacte directe cu cei doi părinţii ai săi, în mod regulat, exceptînd cazul în care acest lucru contravine interesului suprem al copilului.

Articolul 18 din Convenția pentru protecția copilului, prevede că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii părinţi au responsabilități comune pentru creşterea şi dezvoltarea copilului.

Conform art. 16 și 17 Legea nr. 338 din 15 decembrie 1994 privind drepturile copilului, fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu aceştia, cu excepţia cazurilor în care despărţirea de un părinte sau de ambii părinţi este necesară în interesul copilului. Copilul separat de un părinte sau de ambii părinţi, care locuieşte în Republica Moldova sau în oricare altă ţară, are dreptul să întreţină relaţii personale şi contacte directe regulate cu cei doi părinţi ai săi, dacă aceasta nu contravine intereselor lui.

În conformitate cu art. 51 Codul familiei, (1) Se consideră copil persoana care nu a atins vîrsta de 18 ani (majoratul). (2) Fiecare copil are dreptul să locuiască în familie, să-şi cunoască părinţii, să beneficieze de grija lor, să coabiteze cu ei, cu excepţia cazurilor cînd aceasta contravine intereselor copilului. (3) Copilul are dreptul la educaţie din partea părinţilor, la dezvoltarea capacităţilor intelectuale, la libertatea gîndirii şi conştiinţei, la apărarea demnităţii şi onoarei.

În conformitate cu art. 52 Codul familiei, (1) Copilul are dreptul să comunice cu ambii părinţi, cu buneii, fraţii, surorile şi cu celelalte rude. Desfacerea căsătoriei părinţilor, nulitatea ei sau traiul separat al acestora nu afectează drepturile copilului. În cazul cînd părinţii au domiciliul separat, copilul are dreptul să comunice cu fiecare dintre ei.

În ceastă ordine de idei instanța stipulează că părinţii, adică mama şi tatăl formează împreună cu copiii lor un grup natural biparental, coparental şi primordial. Acest grup părintesc, este esenţial în primul rînd ca loc de dezvoltare a copilului minor, chiar dacă, legăturile dintre părinţi şi copii se întîmplă să fie rupte parţial.

Prin urmare, interesul copilului impune că numai anumite circumstanțe cu totul excepționale să poată duce la o ruptură a legăturii de familie dintre tatăl şi copil. În cauza *Karrer c. României* din 21 februarie 2012, Curtea a statuat că problemele privind reuniunea dintre părinți si copii trebuie tratate cu promptitudine, deoarece, trecerea timpului poate avea consecințe iremediabile asupra relației lor. Prin drepturile părinteşti, de care părinţii pot fi decăzuți, se subînţeleg drepturile pe care părinţii le au asupra

copilului pînă la atingerea majoratului acestuia sau obținerii capacităţii depline de exerciţiu, şi sunt legate de educația, de dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor.

Raportând cele expuse la cazul dedus judecății, apreciind circumstanțele de drept și de fapt elucidate, instanța de judecată ajunge la concluzia că nu au fost prezentate dovezi concludente care ar demonstra faptul, că pîrîtul Railean Alexandru cu rea voință se eschivează de la exercitarea obligațiunilor părintești față de copilul său minor. Comportamentul pîrîtului nu impune decăderea lui din drepturile părintești asupra copilului minor ***** născut la data de *****, ca fiind în interesul superior al ultimului.

În conformitate cu art. 67 Cod familiei, art. art. 94, 236 – 241 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E

Cererea de chemare în judecată depusă de reclamanta Adam Elena împotriva pârâtului Railean Alexandru, intervenient accesoriu Direcția Pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica, ***** privind decăderea din drepturile părinteşti în privinţa copilului minor ***** născut la data de *****, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Pretenția reprezentantului pîrîtului cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, se respinge ca fiind neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord, în termen de 30 zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Orhei, sediul Central.

Preşedintele şedinţei, judecătorul /semnătura/ Alexandra Romanaș

Copia corespunde originalului Alexandra Romanaș